

Udskriftsdato: 10. januar 2026

KEN nr 9111 af 15/09/1989 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-17-89 om egenbetaling - personligt tillæg - personlig tillægsprocent

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21138-88

Ankestyrelsens principafgørelse P-17-89 om egenbetaling - personligt tillæg - personlig tillægsprocent

Resume:

En pensionist, hvis personlige tillægsprocent var 100, måtte selv afholde en egenandel af udgiften til en tandprotese.

Den omstændighed, at pensionistens personlige tillægsprocent var beregnet til 100%, udelukkede ikke, at hun blev pålagt at betale et restbeløb vedrørende anskaffelse af protesen, idet hun havde fået bevilget et beløb, svarende til 100% af, hvad kommunen takstmæssigt ydede som personligt tillæg til helprotese.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 612 af 24. juni 1996 - § 17

Vejledninger:

Sikringsstyrelsens vejledning nr. 15 af 25. januar 1988 om social pension - pkt. 193, pkt. 199

Sagsfremstilling:

A fik den 21. marts 1988 bevilget hjælp til en tandprotese med ca. 3.130 kr. som personligt tillæg til førtidspension.

A ansøgte den 8. august 1988 om yderligere 1.920 kr., da det viste sig, at protesefremstillingen var ekstra kompliceret.

Det sociale udvalg bevilligede 1.000 kr. yderligere, mens A selv måtte afholde det resterende beløb af sin pension.

A modtog mellemste førtidspension med 5.796 kr. pr. måned og varmehjælp med 200 kr. pr. måned. A's personlige tillægsprocent var beregnet til 100.

A's udgifter var efter det oplyste husleje 2.500 kr. pr. måned, á conto varme 300 kr. pr. måned, el 400 kr. pr. kvartal, bilafdrag 1.800 kr. pr. måned, bilforsikring 600 kr. pr. kvartal, vægtafgift 122 kr. pr. måned, telefon 350 kr. pr. kvartal og afdrag på kassekredit 300 kr. pr. måned.

Det sociale udvalg oplyste, at udvalget normalt yder tilskud til helproteser med 3.164 kr. At A selv skulle betale 920 kr. beroede på et skøn over, at A havde fået bevilget mere end "taksten", og at A skønnedes at kunne betale noget når hensås til hans økonomiske forhold.

Ankenævnet fandt efter de i sagen foreliggende oplysninger, herunder sammensætningen af A's månedlige udgifter, ikke, at der forelå sådanne omstændigheder der kunne begrunde en tilsidesættelse af det sociale udvalg skøn over udmålingen af hjælpen. Afgørelsen blev anket af A, der ikke fandt det korrekt, at han af sin pension skulle betale, hvad det kostede ekstra at lave en ny protese, som på grund af A's skade i kæben skulle laves væsentlig anderledes end den tidligere protese.

Sagen blev antaget til principiel behandling med henblik på, om der efter de fra den 1. januar 1988 gældende regler kunne pålægges en pensionist at afholde en egenandel, når den personlige tillægsprocent var 100, og når den ansøgte udgift skønnedes rimelig.

Afgørelse:

Den omstændighed, at A's personlige tillægsprocent for udmåling af personligt tillæg til pensionen var beregnet til 100, udelukkende ikke, at A blev pålagt at betale restbeløbet vedrørende anskaffelsen af protesen, idet A havde fået bevilget et beløb svarende til 100% af, hvad det sociale udvalg takstmæssigt ydede som personligt tillæg til anskaffelsen af helproteser.

Ankestyrelsen tiltrådte således ankenævnets afgørelse.